

Zasady weryfikacji osiągnięcia założonych efektów kształcenia i oceniania studenta

Metody weryfikacji efektów kształcenia i zasady oceniania są określone w sylabusie przedmiotu (modułu) opracowanym według wzoru obowiązującego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Sylabusy są udostępniane studentom, a ich treść wyjaśniana na pierwszych zajęciach.

Za jakość kształcenia w ramach danego przedmiotu (modułu) odpowiedzialny jest jego kierownik, który ma prawo i obowiązek ingerowania w realizację wszystkich form zajęć, tj. wykładów, ćwiczeń, zajęć terenowych, itp., w szczególności, gdy zajęcia są prowadzone niezgodnie z sylabusem. Nauczyciele realizujący zajęcia są zobowiązani do uwzględnienia uwag, sugestii i wskazówek kierownika.

Nadzór nad wykonaniem i jakością zajęć dydaktycznych prowadzonych w katedrze, instytucie lub ogólnouczelnianej jednostce dydaktycznej sprawuje jej kierownik (dyrektor).

Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: egzamin ustny, egzamin pisemny, kolokwium, praca kontrolna i końcowa, projekt, referat, esej, test, itp. Decyzję o wyborze metod podejmuje kierownik przedmiotu, a nadzór nad właściwym ich dostosowaniem do określonych efektów kształcenia sprawuje kierunkowy zespół ds. jakości kształcenia.

Ocenianie studentów jest bardzo ważnym elementem procesu kształcenia. Powinno być merytoryczne, obiektywne i przejrzyste, ma służyć sprawdzeniu uzyskania przez studentów zakładanych efektów kształcenia. Zasady oceniania należy podać do wiadomości studentów na pierwszych zajęciach. Ocena końcowa z przedmiotu (modułu) może być średnią ważoną ocen cząstkowych.

Szczegółowe zdefiniowanie skali ocen przedstawia się następująco:

bardzo dobry – 5.0 (A)	wyniki wybitne, z dopuszczeniem jedynie drugorzędnych błędów,
dobry plus – 4.5 (B)	powyżej średniego standardu, z pewnymi błędami,
dobry – 4.0 (C)	solidna praca, z szeregiem błędów,
dostateczny plus – 3.5 (D)	zadawalający, z istotnymi brakami,
dostateczny – 3.0 (E)	wyniki spełniają minimalne kryteria,
niedostateczny – 2.0 (F)	wyniki nie spełniają minimalnych kryteriów, należy uzupełnić braki lub powtórzyć cały przedmiot.

Oceny literowe dotyczą studentów uczestniczących w programie ERASMUS: A – Excellent, B – Very Good, C – Good, D – Satisfactory, E – Sufficient, F – Unsatisfactory (Fail).

Wszystkie przedmioty (moduły) kończą się egzaminem lub zaliczeniem bez egzaminu. Zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych objętych egzaminem lub zaliczeniem powinien być zgodny z efektami kształcenia określonymi w sylabusie. Przyznawanie punktów ECTS następuje po otrzymaniu pozytywnej oceny z przedmiotu (modułu).

Egzamin może być pisemny lub ustny. Na egzaminie ustnym, w celu jego obiektywizacji, powinno stosować się losowanie pytań. Pytania każdego studenta, z krótką oceną jakościową lub punktową, wymagają zaprotokołowania. Świadkiem odpowiedzi studenta winien być inny student lub inny pracownik. Gdy egzamin ma formę pisemną, przed wejściem do sali należy sprawdzić tożsamość zdającego. Warunki przeprowadzania egzaminu muszą zapewnić studentowi samodzielność pracy. Egzaminator ma obowiązek przerwać egzamin studentowi, jeśli stwierdzi, że korzysta z pomocy innych studentów, urządzeń, materiałów, itp. Na prośbę zdającego egzaminator ma obowiązek udostępnić pracę oraz uzasadnić wystawioną ocenę.

Podstawą zaliczenia przedmiotu nie kończącego się egzaminem jest:

- udział w obowiązkowych zajęciach z przedmiotu (modułu),
- zaliczenie wszystkich form zajęć objętych przedmiotem (modułem),
- wykonanie i zaliczenie dodatkowych prac, projektów i innych, określonych w sylabusie.

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest spełnienie następujących warunków:

- udział w zajęciach, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie przedmiotu,
- należyte wykonanie powierzonych zadań,
- opanowanie, w co najmniej dostatecznym stopniu, wiedzy i umiejętności określonych w sylabusie, na podstawie bieżącej kontroli osiągniętych przez studenta efektów kształcenia, weryfikowanych w oparciu o wytwory jego pracy, w tym kolokwia, projekty, sprawozdania, referaty, prezentacje, eseje i in., a także, w zależności od charakteru ćwiczeń, aktywności w dyskusji, postawy i rzetelności wykonywanych zadań.

Weryfikacja efektów kształcenia uzyskanych na praktykach zawodowych jest dokonywana przez koordynatorów praktyk, w porozumieniu z przedstawicielami instytucji, w których praktyka jest realizowana. Weryfikację przeprowadza się na podstawie:

- raportów lub sprawozdań sporządzonych w dziennikach praktyk,
- opinii pracodawców zamieszczanych w dziennikach praktyk,
- ustnego lub pisemnego zaliczenia praktyki, o ile przewiduje to program studiów.

Zaliczenia praktyk dokonuje koordynator, na podstawie uzyskanych efektów w zakresie nabytych umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych, a ponadto prawidłowości wypełnienia dziennika praktyk, kontroli zawartych w nim treści i opinii, a w szczególności opisu aktywności studenta w miejscu odbywania praktyki. Dodatkowym elementem oceny może być nabycie wiedzy w zakresie kierunku studiów.

Weryfikacja efektów kształcenia w procesie dyplomowania następuje na podstawie przygotowanej pracy dyplomowej oraz podczas egzaminu dyplomowego.

Praca dyplomowa jest pisemnym opracowaniem przygotowanym pod kontrolą i z pomocą promotora. Może mieć charakter teoretyczny, opisowy, projektowy lub eksperymentalny. Musi zawierać część, w której autor samodzielnie interpretuje i wyciąga wnioski. Praca dyplomowa magisterska powinna ponadto mieć charakter naukowy i spełniać następujące warunki:

- materiał badawczy wykorzystany w pracy jest dobrany obiektywnie,
- wybór przyjętych metod badań jest uzasadniony naukowo,
- rozwiązanie problemu badawczego jest oparte na logicznym wywodzie,
- dyskusja wyników zawiera odniesienia do osiągnięć innych autorów.

Pracę ocenia dwóch recenzentów, przy czym jednym z nich jest promotor. Na ocenę pracy ma wpływ jej wartość merytoryczna oraz poprawność formalna i edytorska.

Student ma prawo poznać recenzje pracy przed lub w trakcie egzaminu dyplomowego.

Egzamin dyplomowy jest sprawdzianem osiągnięcia założonych efektów kształcenia dla kierunku i poziomu studiów. Zakres i formę egzaminu określa uchwała rady wydziału. Zakres powinien obejmować wszystkie efekty kształcenia z kategorii wiedzy i umiejętności. W części, egzamin może dotyczyć pracy dyplomowej. Zaleca się, aby egzamin dyplomowy licencjacki lub inżynierski był egzaminem ustnym lub pisemnym, a egzamin magisterski zawsze ustnym.

Wskazane jest, aby na ustnym egzaminie dyplomowym student miał możliwość losowania pytań.

Ocenę z egzaminu dyplomowego ustala się na zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Egzamin dyplomowy licencjacki lub inżynierski powinien ponadto wykazać, że student:

- potrafi wyczerpująco odpowiedzieć na pytania, posługując się także własnymi osądami,
- prowadzi logiczny wywód,
- samodzielnie identyfikuje problemy postawione w zadanych pytaniach,
- posługuje się jasnym i precyzyjnym językiem.

Egzamin dyplomowy magisterski winien w szczególności wykazać, że student:

- potrafi sprecyzować problem i hipotezy badawcze,
- gruntownie opanował wiedzę specjalistyczną w zakresie studiów drugiego stopnia,
- potrafi zinterpretować złożone zjawiska w obszarze studiów,
- potrafi uzasadnić swoje poglądy lub stanowisko,
- ma własne przemyślenia na temat osiągnięć naukowych związanych z kierunkiem studiów.